

Dve formy vlády

Donoso Cortés

1. augusta 2020 **Politika**

Existujú len dve možné formy vlády nad človekom. Jedna je vnútorná, druhá vonkajšia. Jedna je náboženská, druhá je politická. Ich prirodzenosť je taká, že keď náboženská kontrola rastie, politická nadvláda upadá a naopak, keď sa stráca vplyv náboženstva, rastie politická moc a tyrania. To je zákon dejín a zákon človečenstva. Ak civilizovaný človek upadne do neviery a amorálnosti, pripravuje tak cestu gigantickému, kolosálnemu, nesmiernemu a vševládne tyranovi.

Ukázal som, že socializmus je nekoherentná kombinácia tézy a antitézy, ktoré si navzájom protirečia a jedna druhú rušia. Katolicizmus je, naopak, veľkou syntézou, ktorá do svojej jednoty zahŕňa všetko a všetko vťahuje do zvrchovanej harmónie. O katolíckych dogmách možno povedať, že hoci sú mnohé, sú jedno. Proti tejto očarujúcej syntéze možno postaviť len jej absolútnu negáciu. Katolícky svet je neporaziteľný a večný. Nič nemôže umenšiť jeho zvrchovanú cnosť.

Katolicita uchvacuje človeka... a mystika, transcendujúca všetko, ho naučila, ako na krídlach kontemplácie stúpať po jakubovom rebríku, zloženom z drahokamov, po ktorom Boh zostupuje na zem a človek vystupuje do neba, až kým Boh a človek, horiaci plameňom nekonečnej lásky nesplynú v jedno.

Suvisiaci článok

Oltár a trón I. Socialistická idea odhliadnuc od zástupov barbarov, ktorí ju nasledujú, a videná v jej učiteľoch a majstroch, ďaleko prevyšuje liberálnu ideu, pretože sa priamo zameriava na všetky dôležité otázky a problémy a pretože vždy prináša rúzne a rozhodné riešenia. Socializmus je silný, pretože je teológiou. Je deštruktívny, pretože je satanovou teológiou. Socialistická ideológia, nakoľko je náboženskou ideológiou, zvíťazí nad liberalizmom, ktorý je protináboženský a skeptický. Nakoľko je to ale satanská ideológia, podľahne katolíckemu systému, ktorý je aj teologický, aj božský. Socialisti to inštinktívne cítia, čo dokladá tá obrovská nenávisť, ktorú zhromažďujú proti katolicizmu. K liberalizmu cítia len pohrdanie.

Nejestvuje človek, či už si je, či nie je toho vedomý, ktorý by nebojoval v tomto krvavom boji. Ktorý by nemal podiel na zodpovednosti za víťazstvo alebo prehru. Väzeň v okovách i kráľ na tróne, bohatý i chudobný, zdravý aj chorý, múdry i hlupák, zajatec i slobodný, starec i dieťa, gentleman i barbar majú na tomto boji rovný podiel. Každé vyriešené slovo je vnuknuté alebo Bohom, alebo svetom a nutne deklaruje – implicitne či explicitne –, ale vždy zrozumiteľne, slávu jedného alebo víťazstvo druhého. V tejto vojne bojujeme násilne odvedení. Tu nemajú dobrovoľníci ani záložníci miesto. Nerozlišuje medzi pohlavím ani medzi vekom. Neberie do úvahy, že ten hovorí, že je synom chudobnej vdovy, alebo že tá je matkou ochrnutého, alebo táto že je manželkou mrzáka.

zdroj: wikimedia commons

V tejto vojne je vojakom každý človek, narodený zo ženy. A nehovorte mi, že nechcete bojovať. Lebo už vo chvíli, keď to hovoríte, bojujete. Ani nehovorte, že neviete, na ktorú stranu sa pridať, pretože vo chvíli, keď to povieť, už ste si vybrali stranu. Ani nehovorte, že chcete zostať neutrálni, lebo keď na to len pomyslíte, už nie ste. Ani nevravte, že chcete zostať mimo, lebo vás vysmejem, pretože už týmto slovom ste si zvolili stranu. Neunúvajte sa hľadaním skrýše a bezpečného miesta pred nebezpečenstvom vojny, lebo sa namáhate nadarmo. Táto vojna sa bojuje v celom vesmíre a po celý čas jeho existencie. Len na večnosti, v krajine spravodlivých nájdete pokoj, lebo len tam sa nebojuje. Ale nečakajte, že brány večnosti sa pred vami otvoria, ak najskôr neukážete utržené rany. Tieto brány sa otvárajú len pre tých, ktorí slávne bojovali bitky nášho Pána a boli, tak ako Pán, ukrižovaní.

To, čo sme povedali o dobách, možno povedať aj o ľuďoch. Ak im Boh dáva alebo upiera vieru, dáva alebo odníma im pravdu. Nedáva ani neodníma im inteligenciu. Neveriaci môže byť ohromujúci a veriaci len priemerný [sic*]. Ale ten prvý je veľkolepý asi ako priepasť, kým ten druhý je svätý ako tabernákulum. V prvom prebýva omyl, v druhom pravda. V priepasti je s omylom aj smrť, v svätostánku je s pravdou aj život. A z toho dôvodu niet nádeje pre spoločnosť, ktorá opustí striktné uctievanie pravdy a ponorí sa do modloslužby génia. V stopách sofizmov kráčajú revolúcie, v stopách sofistov kati.

V ten deň, nekonečne radostný i smutný, keď Syn Boží, ktorý sa stal človekom, bol pribitý na kríž, boli zrazu všetky veci usporiadané božským poriadkom, podľa ktorého stojí nad všetkým stvoreným kríž. Niektoré z týchto vecí zjavujú Božiu dobrotu, iné Jeho milosrdenstvo, ďalšie Jeho spravodlivosť. Len kríž je symbolom Jeho lásky a prísľubom Jeho milosti. Skrze kríž vyznávači vyznávali, panny zostali nepoškvrnené, otcovia púšte viedli anjelské životy a mučeníci boli neoblomnými svedkami a vydávali svoje životy s mužnou a neotrasiteľnou stálosťou.

Z obety kríža prúdi tá obdivuhodná energia, ktorou slabý zahanbil mocného, proskribovaný a neozbrojený vystúpil na Kapitol a pár chudobných rybárov dobylo svet. Skrze tento kríž všetci, ktorí dobývajú, získajú víťazstvo. Všetci, ktorí bojujú, získajú silu. Tí, ktorí hľadajú, dosiahnu milosrdenstvo. Bezbranní ochranu, smutní radosť a plačúci potešenie. Od chvíle, čo bol vztýčený kríž, nie je nikto, kto by nemohol žiť v nebi už pred tým, ako sú jeho smrteľné pozostatky zverené zemi. Lebo ak tu žije v skúškach a súžení, žije v nádeji.

zdroj: wikimedia commons

Bolešť vytvára istú rovnosť medzi tými, čo trpia. Teda vytvára rovnosť medzi všetkými, lebo všetci trpia. V potešení sme oddelení, bolesť nás spája bratským putom. Bolešť odstraňuje nadbytočné, dáva nám, čo potrebujeme a vytvára v človeku najdokonalejšiu rovnováhu: pyšný netrpí bez toho, aby stratil svoju pýchu, ambiciózny bez toho, aby stratil niečo zo svojich ambícií, vášnivý bez toho, aby stratil niečo zo svojho hnevu a nečistý niečo zo svojej nečistoty. V hasení plameňov žiadostivosti nemá bolesť premožiteľa. Keď nám berie to, čo nás zraňuje, dáva nám to, čo nás zušľachťuje. Tí čo majú tvrdé srdce netrpia bez toho, aby pocítili náklonnosť k súcitu, pohrdaví bez toho, aby cítili poníženosť, zmyselní bez toho, aby sa cítili čistejší. Násilníci skrotnú, slabí zmocnejú. Z plameňov bolesti nikto nevyjde horší, ako tam vstúpil.

Množstvo ľudí prejde bolesťou a získajú vznešené cnosti bez toho, aby si to uvedomili. Jeden vstupuje bezbožný a vystupuje zbožný, jeden vstupuje ako lakomec a vystupuje ako almužník, iný, čo nikdy neplakal, získa dar sĺz. Iný, tvrdého srdca, sa stane milosrdným. V bolesti je niečo posilňujúce, mužné a hlboké, zdroj všetkej hrdinskosti a veľkosti. Nikto nezažil jej tajomný dotyk bez toho, aby sa nezlepšil. Dieťa získava v bolesti vitalitu mladíka, mladík dospelosť a vážnosť muža, muž statočnosť hrdinu a hrdina svätosť svätca.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/dve-formy-vlady/>